

תת"ע 2998/07/17 - מדינת ישראל נגד חגאזי חסאם

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 2998-07-17 מדינת ישראל נ' חגאזי
בפני כבוד השופט ארנון איתן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חגאזי חסאם

הנאשמים

הכרעת דין

מבוא:

כתב האישום מייחס לנאשם ביצוע עבירה בניגוד לתקנה 28 (ב) לתקנות התעבורה.

על פי העובדות סיום 28.9.16 בשעה 17:37 נהג הנאשם ברכב נושא לוחית רישוי 92-008-29 בצומת סולטן סולימאן ואמיר דרורי ובעת שהרכב היה בתנועה השתמש הנאשם בטלפון שלא באמצעות דיבורית.

בתשובתו לאישום כפר הנאשם בכך שדיבר בטלפון בעת שנסע ברכב אלא שהחזיק בידו משאף.

ראיות התביעה:

מטעם התביעה העיד מר דניאל הבלפלד מתנדב במשטרת ישראל המשמש בתפקיד זה 8 שנים. המתנדב רענן את זכרונו מקריאת הדו"ח ומסר כי ביום האירוע עמד בסמוך לכניסה למוזיאון רוקפלר שם קיימת לדבריו רמפה המאפשרת לראות את כלי הרכב הנוסעים מכיוון מזרח למערב. שוטרת נוספת שהייתה עמו במשמרת עמדה במרחק 100 מטר ממנו כשתפקידה היה לעצור את כלי הרכב עליהם דיווח כי ביצעו עבירת תנועה.

המתנדב ציין, כי במהלך המשמרת ראה את הנאשם עובר ברכב בסמוך מאוד אליו כשהוא מחזיק מכשיר סלולארי בידו הימנית ועם אגודלו מקיש על המסך כשמבטו מופנה אל המכשיר. בשלב הזה דיווח לשוטרת שעצרה את הנאשם ברכבו. או אז הגיע המתנדב למקום ורשם לנאשם דו"ח. בתגובתו מסר הנאשם: "אני לא דיברתי רק סגרתי את הטלפון".

במסגרת חקירתו הראשית, הוסיף המתנדב כי בשום שלב לא ציין הנאשם כי החזיק משאף. העד הוסיף, כי בהיותו גם פרמדיק המשאף הינו מכשיר רפואי קטן שלא ניתן לראותו אם הוא מוסתר בתוך היד, ובכל מקרה אם ציין מכשיר סלולארי משמע הדבר, כי ראה זאת בעיניו.

בחקירתו הנגדית ציין העד כי ראה את ביצוע העבירה ממרחק שבין 7-12 מטר.

ראיות ההגנה:

במסגרת עדותו שב הנאשם על גרסתו לפיה החזיק בידו משאף בעת שהמתנדב הבחין בו. הנאשם אף הציג מסמכים רפואיים לפיהם הוא עושה שימוש במשאף מאז שנת 2015. הנאשם הוסיף, כי המתנדב לא ידע לומר מה צבע מכשיר הפלאפון שברשותו, דבר שמחזק לשיטתו את העובדה כי המתנדב לא ראה מכשיר בידו.

דין והכרעה:

לאחר ששמעתי את העדויות ראיתי להעדיף את עדות המתנדב שהינה אמינה בעיניי. כאמור המתנדב הוצב במקום במשימת שיטור ואכיפה כנגד עבירות תנועה שמבוצעות במקום. המתנדב הבחין בבירור בנאשם עובר בסמוך מאוד אליו (מרחק של 7-12 מטרים) כשהוא מחזיק מכשיר סלולארי בידו הימנית ועם אגודלו מקיש על המסך כשמבטו מופנה אל המכשיר.

בעת שניגש אל הנאשם לאחר שנעצר ע"י השוטרת שעמדה במרחק 100 מטרים ממנו ותפקידה היה לעצור את כלי הרכב עליהם דיווח כמי שביצעו עבירה, מסר לו הנאשם: "אני לא דיברתי רק סגרתי את הטלפון". דברים אלו אותם רשם המתנדב מהווים ראשית הודאה לכך שהנאשם אכן החזיק בטלפון בעת שהרכב היה בתנועה.

בתשובתו לאישום וכן בעדותו מסר הנאשם, כי החזיק בידו משאף. לפרט זה, אין כאמור זכר בדו"ח שנרשם. מעבר להיותה של גרסה זו גרסה כבושה, הרי שכאמור האופן הברור והחד בו תיאר המתנדב את ביצוע העבירה אינו משתלב כלל עם החזקת משאף ביד ימין.

אוסף, כי באופן כללי התרשמתי לחיוב מעדותו של עד זה שמשמש מתנדב משך 8 שנים במשטרת ישראל וכן לדבריו לפיהם כשקיים אצלו ספק ולו הקטן הדו"ח לא ירשם.

אוסף, כי בסיטואציית דברים זו איני סבור כי העובדה שהמתנדב לא ידע לומר מה צבע המכשיר אותו החזיק הנאשם פוגמת בעדותו, ודאי כשמדובר במצב דברים בו מבחין המתנדב בנאשם חולף על פניו בנסיעה כשהטלפון מונח בידו והוא מקיש באותו הזמן על הצג של המכשיר.

לאחר שהזהרתי את עצמי כי מדובר בעדות יחידה לצורך הרשעה, העדפתי כאמור לאמץ את גרסתו של המתנדב שהינה מהימנה עליי וכאמור משתלבת עם אלמנטים נוספים כפי שצוין לעיל.

לאור כל האמור אני מרשיע את הנאשם בעבירה שיוחסה לו.

ניתנה היום, ט"ז אלול תשע"ז, 07 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים